

Δαμιανός ο Νέος (+1568), μάρτυς για τα δικαιώματα της Κυριακής αργίας

/ [Πεμπτούσια](#)

Ο Άγιος Δαμιανός γεννήθηκε στο χωριό Μυρίχοβο Καρδίτσας (σημερινή Αγία Τριάδα) από ευσεβείς γονείς, το 1510 πε-ρίπου και από την νεαρή του ηλικία ακόμη αγάπησε την μοναστική πολιτεία και θέλησε να ενδυθεί με το αγγελικό σχήμα του Μοναχού. Έτσι άφησε την ιδιαίτερη πατρίδα του και μετέβη στο Άγιον Όρος και συγκεκριμένα στην Ιερά Μονή Φιλόθεου οπού έγινε μο-ναχός. Μετά από λίγο καιρό αφήνει την Ιερά Μονή και αναχωρεί σε ασκητήριο για να αφιερωθεί περισσότερο στην προσευχή. Με-τέβη σε ένα ασκητήριο κοντά σε έναν ασκητή που τον έλεγαν Δομέτιο. Έμεινε κοντά του σχεδόν τρία χρόνια και ο μοναχός Δαμιανός πρόκοψε σε όλες τις αρετές του μοναστικού βίου. Μάλιστα δε, ο Άγιος ηξιώθει να ακούει θεία φωνή που του έλεγε: «Δαμιανέ δεν πρέπει να ζητάς μόνο το δικό σου συμφέρον άλλα και των άλλων».

Μετά από αυτό ο μοναχός Δαμιανός αφήνει το Όρος και πηγαίνει στην περιοχή του

Ολύμπου. Εκεί κή-ρυττε το λόγο του Θεού, για την ειρήνη, παρακινούσε τους χριστιανούς να μετανοήσουν, να αποφεύγουν τις αδικίες και τις κακίες, και τους προέτρεπε να εφαρμόζουν τις εντολές του Θεού. Ο λόγος του όμως δεν άρεσε σε ορισμένους θεοσεβείς και υποκριτές χριστιανούς οι όποιοι τον κατηγόρησαν ότι είναι λαοπλά-νος και απατεώνας. Ο Δαμιανός όμως σαν, γνήσιος χριστιανός δεν ασχολείται με τους κατηγόρους του και φεύγει από την περιοχή και πηγαίνει στην περιοχή της Λάρισας και του Κισσάβου. Δυστυχώς όμως τα ίδια συνα-ντά κι εκεί· κακία, μιζέρια, φθόνο, υστερο-βουλία. Αναγκάζεται να φύγει και πηγαίνει στην περιοχή των Αγράφων, συνεχίζοντας πάντοτε το φλογερό του κήρυγμα.

Η διδαχή του Αγίου ήταν πάντοτε ή ίδια· στερεά πίστη και η τήρηση των εντολών του Κυρίου. Ο Άγιος θεωρείται ως ο κτήτωρ της Μονής της Παναγίας Πελεκητής στην Καρύτσα Δολόπων που ήταν το ορμητήριο του Αγίου για την ιεραποστολική του δράση. Ο Άγιος ανακαίνισε σε μεγάλο βαθμό την Ιερά Μονή που ενδεχομένως είχε υποστεί σημαντικές φθορές η συνέχισε και ολοκλήρωσε την κατασκευή της. Έτσι πέρασε στη συνείδηση του λαού της περιοχής να εμφανίζεται ως ο κτήτωρ της Μονής και να απεικονίζεται σε δυο τοιχογραφίες της Μονής με τον τίτλο του κτήτορος 86 μόλις χρόνια μετά το μαρτυρικό του τέλος (η μία τοιχογραφία είναι του 1654 και η δεύτερη του 1666).

Όμως, εκεί στα Άγραφα που τόσο αγάπησε ο Άγιος, ο διάβολος τον κυνήγησε. Ανευλαβείς κάτοικοι της περιοχής και αθεόφοβοι τον συκοφάντησαν και τον κυνήγησαν από τα Άγραφα κατηγορώντας τον ως λαοπλάνο και ψευδοκαλόγηρο. Έτσι φεύγει και πηγαίνει στον Κίσσαβο και εκεί δίπλα από το χω-ριό Ανατολή χτίζει ένα νέο Μοναστήρι προς τιμήν του Τιμίου Προδρόμου. Ζει μαζί με άλλους μοναχούς προσευχόμενος υπέρ της άνωθεν ειρήνης και της ειρήνης του σύμπα-ντος κόσμου. Πλήθος πιστών ανθρώπων της περιοχής πηγαίνουν στο Μοναστήρι για να ακούσουν το φλογερό κήρυγμα του Αγίου. Κάποια στιγμή ο Δαμιανός πηγαίνει για δουλειές της Μονής στο γειτονικό χωριό, Βουλγαρινή.

Εκεί συλλαμβάνεται από Αγαρηνούς και οδηγείται στον Τούρκο διοικητή τής Λάρισας, με την κατηγορία ότι παρεμπο-δίζει την αγοραπωλησία των εμπορευμάτων την Κυριακή και παρακινεί τους Γραικούς να μείνουν στέρεοι στην πίστη των. Έτσι λοιπόν, επί 15 ημέρες βασανίζεται σκληρά, δέρνεται με μανία, του δένουν τα πόδια και τον τράχηλο με βαριές αλυσίδες, τον φοβερίζουν και τον απειλούν για τη ζωή του. Μάταια όμως, ο Άγιος δεν λύγισε και τότε ο Τούρκος δυνάστης προστάζει να θανατωθεί πρώτα με τη φούρκα και μετά να ριχθεί στη φωτιά. Τον πήραν οι δήμιοι, τον κρέμασαν και τότε ένας δήμιος τον κτύπησε δυνατά στο κεφάλι με έναν πέλεκυ. Όμως κόπηκε το σκοινί και ο Άγιος μισοπεθαμένος πέφτει κάτω στο έδα-φος. Οι δήμιοι τότε τον παίρνουν και τον

ρί-χνουν όπως ήταν στη φωτιά ενώ μετά έριξαν τη στάχτη του στον Πηνειό ποταμό. Έτσι ο Οσιομάρτυς Δαμιανός έλαβε τον στέφανο του Μαρτυρίου στις 14 Φεβρουαρίου του 1568. Η μνήμη του Αγίου εορτάζεται στις 14 Φεβρουαρίου.